

سیاست نخ‌نماشده؛ تفرقه بینداز و حکومت کن

در جنگ جهانی اول، دولت انگلیس برای از هم پاشیدن دولت عثمانی، سیاست تفرقه بینداز و حکومت کن را پیشه کرد و با ایجاد زمینه انشقاق و تفرقه، موفق به تجزیه امپراطوری عثمانی شد. به عبارتی دیگر انگلیسی‌ها با این ترفند موفق شدند که یک دشمن قوی و مقتدر را به چند دولت تحت سلطه تبدیل نمایند.

این روزها در دنیای ورزش و در عرصه رقابت برای تصاحب صندلی‌های مدیریت رشته‌های مختلف ورزشی و یا طولانی کردن مدت زمامداری به این یادگار به جا مانده از استعمار پیر متوسل می‌شوند.

برای کاستن از قدرت منتقدان و تحت‌الشعاع قرار دادن حرف‌ها، ادعاها و گفته‌های آن‌ها چه اقداماتی آسان‌تر و کم‌هزینه‌تر از ایجاد شکاف و تفرقه بین اعضای یک خانواده.

روایت‌های مختلف از یک رویداد و اتفاق، تحریک برخی از افراد صادق، اقدامات نمایی، چرب‌زبانی و وعده‌های بی‌اساس از آن دسته عواملی هستند که تفرقه اندازها برای رسیدن به هدف آن‌ها را مورد توجه قرار می‌دهند.

دستیابی به پست و منصب اگر خارج از چارچوب شایسته‌سالاری و برخورداری از پارامترهای لازم انجام بگیرد برای استحکام موقعیت به هر اقدامی دست می‌زنند و در این‌راستا پاشیدن تخم نفاق و قطع رابطه دوستانه بین افراد دخیل در مجموعه به عادی‌ترین اقدام تبدیل می‌شود.

در همه زمینه‌های اجتماعی، سیاسی و ورزشی تفرقه اندازهای همیشه مدعی تا می‌توانند در توسعه دل‌چرکینی بین دوستان و آشنایان تلاش می‌کنند، قیافه حقه‌جانی می‌گیرند و خود را دلسوز و عاشق جمع قلمداد کرده و با پاشیدن تخم نفاق به انتظار برهم خوردن رابطه‌ها، گسستن زنجیرها و پیوندهای دوستی و فاصله گرفتن رفقا از هم می‌نشینند.

ورزش این‌قبیل رفتارهای مضمئزکننده را بر نمی‌تابد. ممکن است برای مدت زمان محدود در ایجاد فاصله و بدبین کردن دوستان و همراهان با

یکدیگر موفق عمل نمایند ولی با گذشت زمان طرفین با یکدیگر پاره‌پاره می‌شوند. بزرگ شده و میدان عمل برای آنها تنگ و تنگ‌تر می‌شود.

از احساسات جوانی و از میل به مطرح شدن عده‌ای برای تحت‌الشعاع قرار دادن حرفه‌ای حق و آلوده کردن جو و گل‌آلود کردن آب استفاده کردن، کاری است که فقط از آدم‌های مکار و دشمنان وحدت و صمیمیت برمی‌آید و لاغیر.

بزرگی و عظمت ورزش را به‌خاطر منافع شخصی نشکنیم، برای تأمین منافع خود، گروهی رفیق و هم‌بازی را در مقابل یکدیگر قرار ندهیم، نقش دلسوز و سینه‌چاک را به‌ظاهر بازی نکنیم و در قفا بساط شادمانی برای پاشیدن تخم اختلاف در میان جمعی را برپا ننماییم، خود را معیار قضاوت در مورد دیگران قرار ندهیم، تعریف و تمجید از خود را عاملی برای حمایت از مسئولین در نظر نگیریم و منافع ورزش را در زیر چکمه‌های غرور، تکبر و منیت نابود ننماییم.

و در این میان باید حواس کسانی که عمری در کنار یکدیگر زندگی کرده، ورزش نموده و حکم یک خانواده را دارند جمع باشد تا در دام گسترده روباها، خناسان، مغروران و حاشیه‌سازان گرفتار نشوند و پایه‌های رفاقت و صمیمیت و دوستی چندین‌ساله را لریزان نکنند.